

LA VILA DELS MEUS AMORS

Des d'aquestes llunyes terres,
traspasant planes i rius,
saltant per damunt les serres.
lliscant per boscos ombrius,
vers la vila marinera,
malgrat els llargs anys passats,
ma pensa se'n va lleugera
amb son feix de records grats;
una pensa, que en son bagatge
porta també uns brins d'enyor,
que són el testimoniatge
de l'afecte i gran amor
per la vila lluminosa,
bressol dels meus primers anys
i que guardava amorosa
infantils delers i afanyos,
per la vila enyorançada
que entre riures i cançons
fou la gaia urna daurada
de les meves il·lusions.

Vila als peus de roca dura;
vila al cor tendre d'infant;
ton record en mi perdura
fort i viu en tot instant.
Cada carrer té una història
i cada indret conegut
fa reviure en ma memòria
algun fet de joventut.
Fet d'alguna fonda pena,
d'una angoixa o algún fatic
que et pren de la mà i que et mena
vers el nom d'algun amic.
Fet de festes i de danses
que en son va i ve esbojarrat
feien néixer esperances
en mon cor assedegat.
Fet d'encís i meravella
quan, en l'ombra de la nit,
parlaves a una donzella
de la joia del teu pit,
i floria una amoreta
que es marcía l'endemà.

Vila forta, alegre, neta,
calma i dolça, al franc parlar:
que et besa la tramuntana,
que et despentina el garbí
i que et fa guarda galana
l'oreig, el vespre i matí:
que et festegen les gavines
volant amb ritme suau,
i et perfumen les marines
salabroros del mar tan blau,
que escoltes enriolada
els xiulets folls del mestral
o el cant humit de l'onada
quan s'ajaça en el sorral.

Vila als records d'infantesa
que dintre meu he guardat;
el teu nom és flama encesa
en mon viure accidentat.
Vila al record d'aquells dies
d'estusiasmes juvençans
que els anhels i les follies
abastàvem amb les mans.
Vila que et mostres tothora
—igual que els vells llops maris—
brusca i aspra, part de fora,
bona, ingènua, part de dins.
En mon camí per vida
tu has estat sempre el meu nord,
senyalant-me l'escollida
ruta que mena a bon port.
I al terme de mon viatge
vila aimada, clar comprenc
que el que m'ha donat coratge
és d'ésser bon escalenc.

JOANET BALLESTA "CALAFAT"